

8. Η ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΙΩΣΙΑ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Και όμοιος αυτού δεν υπήρξε προ αυτού βασιλεύς, όστις επέστρεψεν εις τον Κύριον εξ όλης αυτού της καρδιάς, και εξ όλης αυτού της ψυχής, και εξ όλης αυτού της δυνάμεως, κατά πάντα τον νόμον του Μωυσέως, ουδέ ηγήθη μετ' αυτόν όμοιος αυτού.» Β' Βασιλέων 23/κγ' 25.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Β' Χρον. 33/λγ', Αββ. 1/α' 2-4, Β' Βασ. 22/κβ', Φιλιπ. 2/β' 3-8, Β' Βασ. 23/κγ' 1-28, Α' Κορ. 5/ε' 7.

Είναι πολύ δύσκολο για τους γονείς να βλέπουν τα παιδιά τους, ιδιαίτερα όταν είναι μεγαλύτερα και βρίσκονται μακριά από τον έλεγχό τους, να κάνουν άσχημες επιλογές. Φυσικά αυτό δεν ισχύει μόνο στις σχέσεις μεταξύ γονέων και παιδιών. Και ποιος δεν έχει δει φίλους ή συγγενείς να κάνουν επιλογές που θα φέρουν ολέθριες συνέπειες επάνω τους; Αυτή είναι δυστυχώς η δυσάρεστη πλευρά της ελεύθερης βούλησης. Όμως, μία «ελεύθερη» ύπαρξη που μπορεί να επιλέγει μόνο το σωστό, στην πραγματικότητα δεν είναι ούτε ελεύθερη ούτε πραγματικά ηθική.

Γι' αυτό στο μεγαλύτερο μέρος της Αγίας Γραφής θα δούμε τις προειδοποιήσεις του Θεού προς το λαό Του να αποφύγουν τις λανθασμένες επιλογές. Αυτό αποτελεί και το μεγαλύτερο μέρος του βιβλίου του Ιερεμία: Οι παρακλήσεις του Θεού, ο Οποίος σέβεται την ελευθερία της επιλογής και της βούλησης του εκλεκτού Του έθνους.

Και παρότι, δυστυχώς, οι περισσότερες ιστορίες δεν είναι καλές, αυτή την εβδομάδα θα εξετάσουμε ορισμένους βασιλείς που επέλεξαν να κάνουν το σωστό ενώπιον του Κυρίου.

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΕΣ ΤΟΥ ΜΑΝΑΣΣΗ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΜΩΝ

Όσο κι αν μας αρέσει να λέμε ότι είμαστε αντικειμενικοί, να βλέπουμε δηλαδή τα πράγματα όπως πραγματικά είναι, ως άνθρωποι έχουμε την τάση να γινόμαστε υποκειμενικοί. Δεν βλέπουμε τον κόσμο όπως πραγματικά είναι, αλλά όπως είμαστε εμείς. Και επειδή εμείς έχουμε φθαρεί από την αμαρτία, η αντίληψή μας και το πώς ερμηνεύουμε το καθετί γύρω μας, έχουν επίσης φθαρεί. Ένα πολύ ενδεικτικό παράδειγμα είναι η συμπεριφορά του Μανασσή, βασιλιά του Ιούδα (περίπου το 686-643 π.Χ.), τα πρώτα χρόνια αυτής της τρομερής αποστασίας. Είναι δύσκολο να φανταστούμε το πώς δικαιολόγησε αυτές τις βδελυρές συνήθειες που επέτρεψε να αναπτυχθούν στον Ιούδα.

Διαβάστε Β' Χρον. 33/λγ'. Μέχρι ποιο σημείο είχε φθάσει ο Μανασσής; Τι διδασκόμαστε για την προθυμία του Θεού να συγχωρήσει;

.....
.....
.....
.....

Σίγουρα το γεγονός ότι μεταφέρθηκε αλυσοδεμένος στην Βαβυλώνα, τον έκανε να σκεφθεί σοβαρά τη ζωή του. Το εδάφιο ωστόσο είναι ξεκάθαρο: Ο Μανασσής μετάνιωσε αληθινά, και όταν επέστρεψε στον θρόνο του προσπάθησε να επανορθώσει για όλο το κακό που είχε κάνει. Δυστυχώς όμως η ζημιά ήταν πολύ μεγαλύτερη απ' όσο φανταζόταν.

«Η μετάνοια όμως αυτή, όσο αξιόλογη και να ήταν, ήρθε πολύ αργά για να σώσει το βασίλειο από τη φθοροποιό επιρροή ολόκληρων ετών από ειδωλολατρικές συνήθειες. Πολλοί είχαν σκοντάψει και είχαν πέσει χωρίς ποτέ να ξανασηκωθούν.» Ε. Χουάιτ, Π.Β. σ. 262. Και το χειρότερο, ανάμεσα σε εκείνους που είχαν επηρεαστεί τρομερά από την αποστασία του Μανασσή, ήταν και ο γιος ο Αμών του που τον διαδέχθηκε στο θρόνο, και ο οποίος, «έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, καθώς έπραξε Μανασσής ο πατήρ αυτού, και εθυσίαζεν ο Αμών εις πάντα τα γλυπτά τα οποία Μανασσής ο πατήρ αυτού έκαμε, και ελάτρευεν αυτά» (Β' Χρον. 33/λγ' 22). Αλλά δυστυχώς ο Αμών δεν μετανόησε όπως ο πατέρας του.

ΣΚΕΨΗ: Όλοι ξέρουμε τις τρομερές συνέπειες που ακολουθούν τις αμαρτίες, ακόμη κι αυτές που έχουν συγχωρηθεί. Ποιες υποσχέσεις για νίκη επί της αμαρτίας μπορείτε να επικαλεστείτε; Γιατί δεν τις επικαλείστε τώρα, προτού έρθουν οι θλιβερές συνέπειές της;

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ

Κάποτε ένας ποιμένας είπε, «Προσέχετε τι ζητάτε στις προσευχές σας. Μπορεί και να το λάβετε.» Ο λαός Ισραήλ ζήτησε να έχει βασιλιά, όπως τα γύρω έθνη. Απόκτησαν αυτό που ζήτησαν και έτσι η ιστορία του λαού Ισραήλ, μετά τους κριτές, κατά κύριο λόγο σιγματίστηκε από ασεβείς βασιλείς, οι οποίοι οδήγησαν το έθνος στη διαφθορά. Υπήρχαν όμως και εξαιρέσεις, όπως ο βασιλιάς Ιωσίας που ανέλαβε το θρόνο το 639 π.Χ. και βασίλευσε μέχρι το 608 π.Χ.

Υπό ποιες συνθήκες ανήρθε στο θρόνο ο νέος βασιλιάς; (Δείτε Β' Χρον. 33/λγ' 25.)

.....

.....

.....

Ο νεαρός βασιλιάς ήρθε στο θρόνο σε μία περίοδο με πολλά προβλήματα, καθώς η αποστασία και η βιαιότητα υπήρχαν σε έντονο βαθμό στα πρόσωπα της κυβέρνησης. Μπροστά σε όλα αυτά τα γεγονότα, «τα ειλικρινή άτομα στη γη του Ιούδα αναρωτιόνταν αν οι υποσχέσεις του Θεού στον αρχαίο Ισραήλ ήταν ποτέ δυνατόν να πραγματοποιηθούν. Από ανθρώπινη άποψη η θεϊκή πρόθεση... φαινόταν μάλλον αδύνατο να βρει την επαλήθευσή της.» Ε. Χουάιτ, Π.Β. σ. 263.

Η αγωνία των ειλικρινών αυτών ψυχών έχει εκφραστεί από τον προφήτη Αββακούμ. Διαβάστε Αββ. 1/α' 2-4. Τι λέει εδώ ο προφήτης;

.....

.....

.....

Δυστυχώς, η απάντηση στο πρόβλημα της διαφθοράς, της βιαιότητας των διαμαχών και της ανομίας, θα ερχόταν από τον βορρά, από τους Βαβυλώνιους, τους οποίους ο Θεός θα χρησιμοποιούσε για να φέρει κρίση στον παραστρατημένο λαό Του. Όπως είδαμε, δεν ήταν απαραίτητο να εξελιχθούν έτσι τα πράγματα. Ωστόσο, τιμωρήθηκαν για τις αμαρτίες τους επειδή αρνήθηκαν να μετανοήσουν.

ΣΚΕΨΗ: Πόσες φορές φαίνεται αδύνατον, από ανθρώπινη πλευρά, να πραγματοποιηθεί ο «θεϊκός σκοπός». Τι μας δείχνει αυτό για το ότι πρέπει να έχουμε πίστη ακόμη και όταν δεν μπορούμε να διακρίνουμε ή κατανοήσουμε πλήρως;

Τρίτη 17 Νοεμβρίου

Ο ΙΩΣΙΑΣ ΣΤΟ ΘΡΟΝΟ

«Οκτώ ετών ηλικίας ήτο ο Ιωσίας ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ έτη τριάκοντα και εν. Το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Ιεδιδά, θυγάτηρ του Αδαΐου, από Βοσκάθ. Και έπραξε το ευθές ενώπιον του Κυρίου, και περιεπάτησεν εις πάσας τας οδούς Δαβίδ του πατρός αυτού και δεν εξέκλινε δεξιά ή αριστερά» (Β' Βασ. 22/κβ' 1,2).

Δεδομένης της κατάστασης που επικρατούσε όταν ο Ιωσίας ανέλαβε την εξουσία, τι το αξιοθαύμαστο υπάρχει σ' αυτά τα εδάφια;

.....

.....

.....

.....

.....

Η Αγία Γραφή δεν μας δίνει καμία εξήγηση για το πώς, αυτός ο νεαρός βασιλιάς δεν ήταν ασεβής σαν τον πατέρα του, όπως ήταν το αναμενόμενο. Όποιοι κι αν ήταν οι λόγοι, επέλεξε διαφορετική πορεία, έστω και περιορισμένη χρονικά, να ασκήσει μία θετική επιρροή στο έθνος. Στο Β' Βασ. 22/κβ' διαβάζουμε τι έκανε ο Ιωσίας στο ναό. Από την αφιέρωση του ναού στην εποχή του Σολομώντα, είχαν περάσει πολλά χρόνια μέχρι την μεταρρύθμιση του Ιωσία (622 π.Χ.). Οι βασιλείς δεν φρόντισαν ιδιαίτερα τον ναό. Με τον καιρό, το κτίριο που κάποτε ήταν πολύ όμορφο, είχε υποστεί μεγάλες φθορές. Ο νεαρός βασιλιάς πρόσεξε ότι ο ναός δεν ήταν κατάλληλος για λατρεία εξαιτίας της αμέλειας όλων αυτών των χρόνων. Τι έκανε ο Ιωσίας όταν συνειδητοποίησε την άσχημη κατάσταση του ναού; Β' Βασ. 22/κβ' 3-7.

.....

.....

.....

.....

.....

Ο βασιλιάς διέταξε τον αρχιερέα να «απαριθμήση το αργύριον» γι ανα προχωρήσουν οι εργάτες την ανακατασκευή του ναού. «Πλην δεν εγένετο μετ' αυτών ουδείς λογαριασμός... διότι ειργάζοντο εν πίστει.» Για κάποιο λόγο, ο Ιωσίας τους εμπιστεύτηκε, και σύμφωνα με την αναφορά που έχουμε η εμπιστοσύνη του αυτή εκτιμήθηκε.

ΣΚΕΨΗ: Η ανακαίνιση του ναού είναι ένα καλό έργο, όμως τι χρειάζεται για αληθινή αναζωπύρωση και μεταρρύθμιση; (Δείτε Φιλιπ. 2/β' 3-8.)

Τετάρτη 18 Νοεμβρίου

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Η ανακατασκευή του Αγιαστηρίου, του κέντρου λατρείας του Ισραήλ, ήταν σημαντική, αλλά όχι αρκετή. Μία όμορφη κατασκευή, μπορεί υπό μία έννοια να βοηθά τους λατρευτές να αισθανθούν τη δύναμη και το μεγαλείο του Κυρίου, ωστόσο, δεν είναι αρκετή για να αφυπνίσει την ευλάβεια. Η ιστορία είναι γεμάτη θλιβερά περιστατικά ανθρώπων που τη μία στιγμή λάτρευαν τον Θεό σε μία όμορφη εκκλησία, και την άλλη στιγμή διέπραταν κτηνωδίες.

Τι συνέβη στη διάρκεια της ανακατασκευής του ναού; Γιατί η αντίδραση του Ιωσία είναι τόσο σημαντική; Β' Βασ. 22/κβ' 8-11.

.....

.....

Είχε βρεθεί το Βιβλίο του Νόμου. Το αν βρέθηκε ολόκληρο ή μόνο ένα μέρος, η Αγία Γραφή δεν μας το αναφέρει. Πιθανόν να βρέθηκε θαμμένο σε κάποιο σημείο στα τείχη του ναού.

Διαβάστε Β' Βασ. 22/κβ' 12-20. Ποιο ήταν το μήνυμα του Θεού μέσω της προφήτισσας Όλδας προς τον βασιλιά Ιωσία και τον λαό; Τι σημασία έχουν αυτά τα λόγια σε εμάς;

.....

.....

Η Όλδα έφερε το ίδιο μήνυμα που είχε μεταφέρει και ο Ιερεμίας: Όσοι έφυγαν μακριά από τον Θεό έσκαψαν οι ίδιοι τον τάφο τους και θα θέριζαν τις συνέπειες των πράξεων τους.

«Με την Όλδα ο Κύριος πληροφόρησε τον Ιωσία ότι η καταστροφή της Ιερουσαλήμ ήταν αναπόφευκτη. Και αν ακόμη ο λαός ταπεινωνόταν τώρα μπροστά στον Θεό, δεν μπορούσαν να αποφύγουν την τιμωρία τους. Οι αισθήσεις τους είχαν σε τέτοιο βαθμό παραλύσει από την κακοπραγία, που αν δεν τους έβρισκε η τιμωρία, σύντομα πάλι θα ξαναγύριζαν στην ίδια αμαρτωλή πορεία τους. Η προφήτισσα δήλωσε: 'Είπατε προς τον άνθρωπον όστις σας απέστειλε προς εμέ, Ούτω λέγει Κύριος, Ιδού, Εγώ επιφέρω κακά επί τον τόπον τούτον, και επί τους κατοίκους αυτού, πάντας τους λόγους του βιβλίου, το οποίο ο βασιλεύς του Ιούδα ανέγνωσε. Διότι με εγκατέλιπον, και εθυμίασαν εις άλλους θεούς, διά να Με παροργίσωσι διά πάντων των έργων των χειρών αυτών. Διά τούτο θέλει εκχυθή ο θυμός Μου επί τον τόπον τούτον, και δεν θέλει σβεσθή.' (Β' Βασ. 22/κβ' 15-17).» Ε. Χουάιτ, Π.Β. σ. 274. Ο Ιωσίας όμως δεν θα έβλεπε αυτές τις συμφορές και θα πέθαινε ειρηνικά.

Η ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΙΩΣΙΑ

Παρά την εξαγγελία της καταστροφής, ο Ιωσίας ήταν αποφασισμένος να κάνει «το ευθές ενώπιον του Κυρίου». Αν και δεν μπορούσε να αποφύγει την καταστροφή, «ανακοινώνοντας όμως τις ουράνιες τιμωρίες της ανταπόδοσης, ο Κύριος δεν είχε αποσύρει την ευκαιρία για μετάνοια και αναμόρφωση. Διακρίνοντας ο Ιωσίας σ' αυτό τη θέληση του Θεού να αναμείξει στις τιμωρίες Του την ευσπλαχνία, αποφάσισε να κάνει ό,τι του ήταν δυνατόν για να επιφέρει αποφασιστικές μεταβολές.» Ε. Χουάιτ, Π.Β. σ. 274,275.

Διαβάστε Β' Βασ. 23/κγ' 1-28. Για ποιον λόγο ο πιστός βασιλιάς ήθελε να φέρει μεταρρύθμιση στο έθνος; Τι μας λένε αυτές οι ενέργειες για το πόσο είχε εξαπλωθεί το κακό στο εκλεκτό έθνος;

.....

.....

.....

Ο Ιωσίας συγκέντρωσε όλον τον λαό στην Ιερουσαλήμ για να ανανεώσουν τη διαθήκη τους με τον Θεό. Αναγνώστηκε το Βιβλίο του Νόμου και δόθηκε ο όρκος να ακολουθούν τον Θεό του Ισραήλ. Ο βασιλιάς δεν έκανε μόνος του αυτό το έργο αλλά πρόσταξε εκείνους που είχαν τα πνευματικά καθήκοντα να κάνουν ό,τι ήταν απαραίτητο. Για παράδειγμα, ανά τους αιώνες υπήρχαν διάφορα αντικείμενα – αγάλματα και σύμβολα – που ο λαός Ισραήλ λάτρευε και τα οποία είχαν συγκεντρωθεί στο ναό. Ορισμένα από αυτά τους είχαν δοθεί ως επικύρωση ειρηνικών σχέσεων, ενώ άλλα ως ένδειξη υποταγής από τα άλλα έθνη. Όποιος κι αν ήταν ο λόγος δεν έπρεπε να υπάρχουν, και γι' αυτό και ο Ιωσίας διέταξε την καταστροφή τους.

Επίσης, ο εορτασμός του Πάσχα την μεταρρυθμιστική περίοδο του Ιωσία δεν έγινε μεταξύ οικογενειών, αλλά όπως συνηθιζόταν στο παρελθόν έγινε από όλο το έθνος. Το συμβολικό μήνυμα προς τον λαό ήταν ότι άφηναν πίσω τους τα παλιά και πλέον ξεκινούσαν μία νέα εποχή με την υπόσχεση να υπηρετούν τον Αληθινό Θεό που τους έβγαλε από την Αίγυπτο, τους έδωσε τη Γη της Επαγγελίας και ήταν μαζί τους καθημερινά.

ΣΚΕΨΗ: Ο εθνικός εορτασμός του Πάσχα σηματοδοτούσε το ξεκίνημα μίας νέας αρχής, καθώς τα παλαιά έλαβαν τέλος. Τι σημαίνει για εμάς, τους Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας, ο συμβολισμός του Πάσχα; (Δείτε Α' Κορ. 5/ε' 7).

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Όπως είδαμε η διαφθορά ήταν τόσο μεγάλη που οι μεταρρυθμίσεις του Ιωσία ήταν απαραίτητες. Πώς έφτασε το έθνος σε αυτό το σημείο; Επειδή έχει διαφθαρεί, και αυτό φάνηκε χαρακτηριστικά στο πείραμα του πανεπιστημίου Yale το 1960.

Οι συμμετέχοντες συγκεντρώθηκαν μέσω μία διαφήμισης στην εφημερίδα όπου αναφερόταν ότι θα έκαναν ηλεκτροσόκ σε δεμένους ανθρώπους σε ένα άλλο δωμάτιο. Οι διακόπτες που καθόριζαν την ένταση κυμαίνονταν από το «Ελαφρύ ηλεκτροσόκ» μέχρι και το «Κίνδυνος: Μεγάλης έντασης ηλεκτροσόκ». Οι συμμετέχοντες θα χρησιμοποιούσαν τον διακόπτη υπό τις οδηγίες του επιστήμονα που έκανε το πείραμα. Κατά τη διάρκεια του πειράματος, οι συμμετέχοντες άκουγαν τους ανθρώπους να φωνάζουν για βοήθεια και έλεος. Στην πραγματικότητα, αυτές οι κραυγές αγωνίας ήταν ηχογραφημένες – κανείς δεν υποβάλλονταν σε ηλεκτροσόκ. Σκοπός της μελέτης ήταν να φανεί το κατά πόσο οι «απλοί» άνθρωποι θα επηρεάζονταν από τον πόνο ανθρώπων που δεν γνώριζαν ή αν θα συνέχιζαν απλά και μόνο επειδή τους ειπώθηκε να το κάνουν. Τα αποτελέσματα ήταν τρομακτικά. Το 65% των συμμετεχόντων συνέχισαν να χορηγούν υψηλά επίπεδα ηλεκτροσόκ ακόμη και όταν το θύμα υποτίθεται ότι είχε χάσει τις αισθήσεις του.

«Συνήθεις άνθρωποι» έγραψε ο επιστήμονας που έκανε το πείραμα, «έκαναν απλώς ό,τι τους ζητήθηκε, και δίχως λόγο, μπορούν να συντελέσουν σε μία τρομοκρατική καταστροφική διαδικασία.» Πόσοι «συνήθεις» άνθρωποι έχουν κάνει τρομερά πράγματα μέσα στην ιστορία, και κάνουν ακόμη και σήμερα; Δυστυχώς πολλοί. Και ως Χριστιανοί γνωρίζουμε το γιατί: Επειδή είμαστε αμαρτωλοί.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Τι μας δείχνει η ιστορία της μεταρρύθμισης του Ιωσία για το πόσο σημαντικός είναι ο Λόγος του Θεού στη ζωή μας;
2. Κάποιος θα μπορούσε να ρωτήσει: «Εφόσον ήταν πολύ αργά για να αποφευχθεί η επικείμενη καταστροφή, τότε γιατί να γίνει κλήση για μετάνοια, αναζωπύρωση και μεταρρύθμιση; Ποιος ο σκοπός;» Τι θα του απαντούσατε; Πώς η αιτία μπορεί να βρίσκεται στο ότι η αναζωπύρωση αποσκοπούσε μεμονωμένα στα άτομα, και όχι στο έθνος συνολικά;